

2.26.1. Hvad angår de praktiske økonomiske og sociale følger af denne foranstaltning, frygter ØSU, at EU-produktionen derigennem vil blive endnu mere udsat for konkurrence fra tredjelande, hvis disse ud over at have lave udgifter til produktionsfaktorer og råstoffer nu også får toldlettelser.

2.26.2. Med hensyn til forsyningen af råvarer til EU's forarbejdningsindustri foretrækker ØSU, at situationen for

hvert enkelt produkt som hidtil analyseres særskilt, og at den nuværende kvoteordning opretholdes for alle produkter. ØSU anbefaler kortere frister og enklere procedurer for tilladelse til suspension af toldsatserne for at sikre mere kontinuerlig forsyning af EU's industri.

2.27. ØSU understreger, at en så ambitiøs og vidtrækkende reform, som den foreslåede, må ledsages af bevillinger, der står mål hermed, hvis man ønsker at opnå resultater og reel indvirkning på sektoren.

Bruxelles, den 22. september 1999.

Beatrice RANGONI MACHIAVELLI

Formand for

Det Økonomiske og Sociale Udvalg

Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om »Forslag til Rådets direktiv om handelen med forstligt formeringsmateriale«⁽¹⁾

(1999/C 329/06)

Rådet for Den Europæiske Union besluttede den 8. september 1999 under henvisning til EF-traktatens artikel 37 at anmode om Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om det ovennævnte emne.

Det forberedende arbejde henvistes til ØSU's Sektion for Landbrug, Udvikling af Landdistrikterne og Miljø, som udpegede Seppo Kallio til ordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 13. juli 1999.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 366. plenarforsamling af 22.-23. september 1999, mødet den 22. september 1999, følgende udtalelse med 108 stemmer for og 1 hverken for eller imod.

1. Baggrund

1.1. Handel med forstligt formeringsmateriale i EU reguleres i dag af to direktiver: Rådets direktiv 66/404/EØF om handelen med forstligt formeringsmateriale og direktiv 71/161/EØF om normerne for den ydre beskaffenhed af forstligt formeringsmateriale, som forhandles inden for Fællesskabet. Direktiverne stammer fra henholdsvis 1966 og 1971, omend der løbende er foretaget mindre ændringer. Allerede i forbindelse med Finlands og Sveriges optagelsesforhandlinger erkendte Kommissionen, at der var behov for en fornyelse af de pågældende direktiver. Finland og Sverige blev indrømmet en periode frem til udgangen af 1999 til at gennemføre direktiverne.

2. Vurdering af forslaget

2.1. Det fremlagte direktivforslag er resultatet af et længere forberedelsesarbejde i de kompetente arbejdsgrupper og i Den

Stående Komité for Frø og Plantemateriale henhørende under Landbrug, Havebrug og Skovbrug. De tidligere direktiver er blevet samlet til ét nyt direktiv, og direktivernes indhold er på mange punkter blevet ændret.

2.2. Forslaget tager hensyn til Finlands og Sveriges særlige behov ved at indføre kategorien »lokalitetsbestemt«, hvis anvendelse ifølge de nuværende direktiver ikke er mulig. Anvendelse af formeringsmateriale, der tilhører denne kategori, er fortsat nødvendig, navnlig i de nordlige egne af Finland og Sverige. De medlemsstater, der ikke ønsker at anvende sådant materiale (bl.a. Tyskland), kan forbyde det i den nationale lovgivning. Medlemsstaterne har også i andre henseender mulighed for på deres eget område at indføre skrapere regler, end direktivet kræver. Herved forhindres, at det hidtidige lovgivningsniveau må sænkes som følge af det nye direktiv. Forslaget tager således på udmærket vis hensyn til medlemsstaternes forskellige behov.

⁽¹⁾ EFT C 199 af 14.7.1999, s. 1.

2.3. Forslaget tager hensyn til den udvikling, der er sket på området. Man har forsøgt at skabe overensstemmelse mellem centrale begreber og klassificeringer i direktivet og OECD-ordningen for forstligt formeringsmateriale, som flyttes i international handel. Denne ordning ajourføres for øjeblikket. Dette letter handelen med OECD-lande uden for Fællesskabet.

2.4. Det er almindeligt kendt, at man ikke kan flytte oprindeligt formeringsmateriale over for lange afstande, især fra syd til nord, uden at det får negative konsekvenser for skovdriften. Medlemsstaterne kan med Kommissionens tilladelse forbyde anvendelse på deres område af formeringsmateriale af uegnet oprindelse. For at få tilladelse skal medlemsstaterne godtgøre, at formeringsmaterialet er uegnet. Det bør overvejes at forenkle proceduren og i højere grad at overlade afgørelsen på dette område til medlemsstaterne, idet der dog skal tages hensyn til varernes frie bevægelighed i Fællesskabet.

2.5. Forslaget udvider direktivernes anvendelsesområde, ikke mindst i kraft af det øgede antal træarter. Også kontrolbehovet øges, og udgifterne til kontrol vil stige. Til gengæld får købere af forstligt formeringsmateriale større sikkerhed for, at angivelsen af materialets oprindelse er korrekt.

2.6. Rigtigheden af oplysninger vedrørende forstligt formeringsmateriale skal også garanteres i tilfælde, hvor materiale sælges til brug i andre medlemsstater. Dette kræver et velfungerende samarbejde mellem kontrolmyndighederne og en forpligtelse til at videregive oplysninger om de frø og det

plantemateriale, der importeres. Det er usikkert, om forslagens bestemmelser vedrørende disse procedurer er vidtgående nok.

3. Økonomiske konsekvenser for medlemsstaterne

3.1. Direktivets implementering øger udgifterne i den nationale forvaltning, da produktion af og handel med forstligt formeringsmateriale skal dokumenteres mere udførligt end tidligere, og myndighedernes kontrol skal udvides. Desuden kræver direktivets bestemmelser om fastlæggelse af proveniensregion og udarbejdelse af registre og kort en betydelig arbejdsindsats i implementeringsperioden.

4. Direktivets ikrafttræden

4.1. Ifølge direktivforslaget gælder der en overgangsperiode indtil 1. januar 2000 for omsætningen til national ret, hvilket i lyset af skovbrugets betydning og intensive karakter er af stor betydning i det mindste for Finland og Sverige. De ændringer, der nu foreslås, fører så mange administrative ændringer med sig, at direktivets ikrafttrædelsesbestemmelser bør tages op til overvejelse. Da også den nationale lovgivning vedrørende forstligt formeringsmateriale skal fornyes, vil direktivet tidligst kunne få virkning i Finland fra begyndelsen af år 2001. Den overgangsperiode for implementeringen af de nuværende direktiver, der blev indrømmet i tiltrædelsesakten, og som udløber med udgangen af dette år, må således for Finlands og Sveriges vedkommende forlænges med mindst ét år. Desuden bør man med overgangsbestemmelser sikre, at frø indkøbt inden direktivets ikrafttrædelsestidspunkt fortsat kan markedsføres i hvert fald på hjemmemarkedet.

Bruxelles, den 22. september 1999.

Beatrice RANGONI MACHIAVELLI

Formand for

Det Økonomiske og Sociale Udvalg